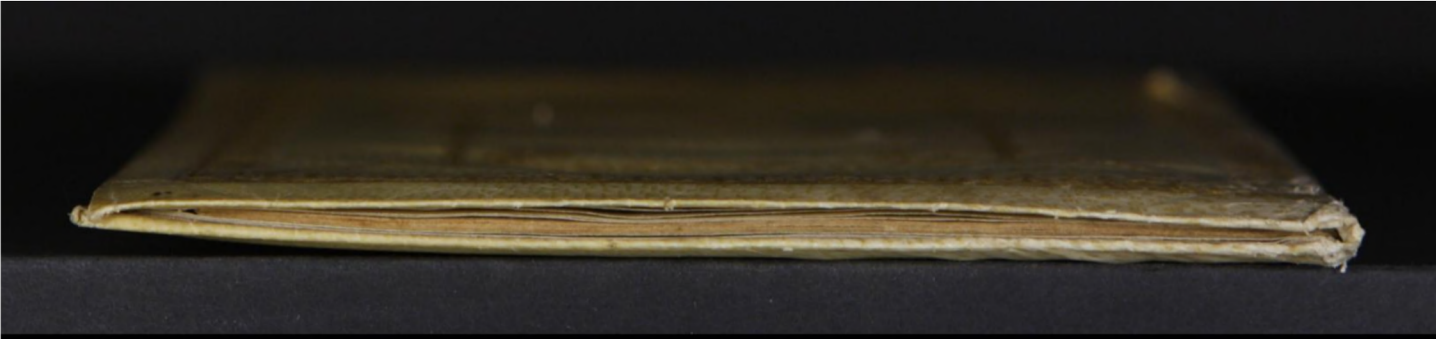

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.5.61

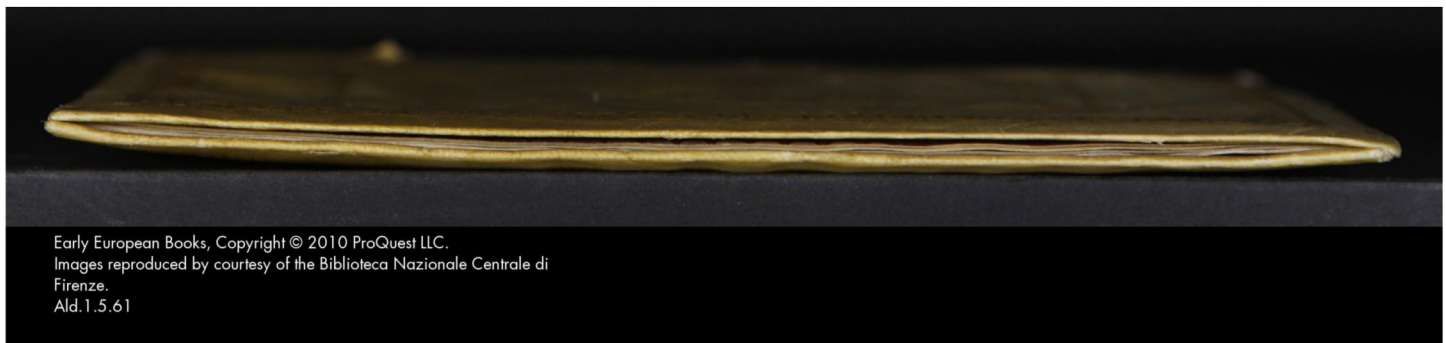

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.5.61

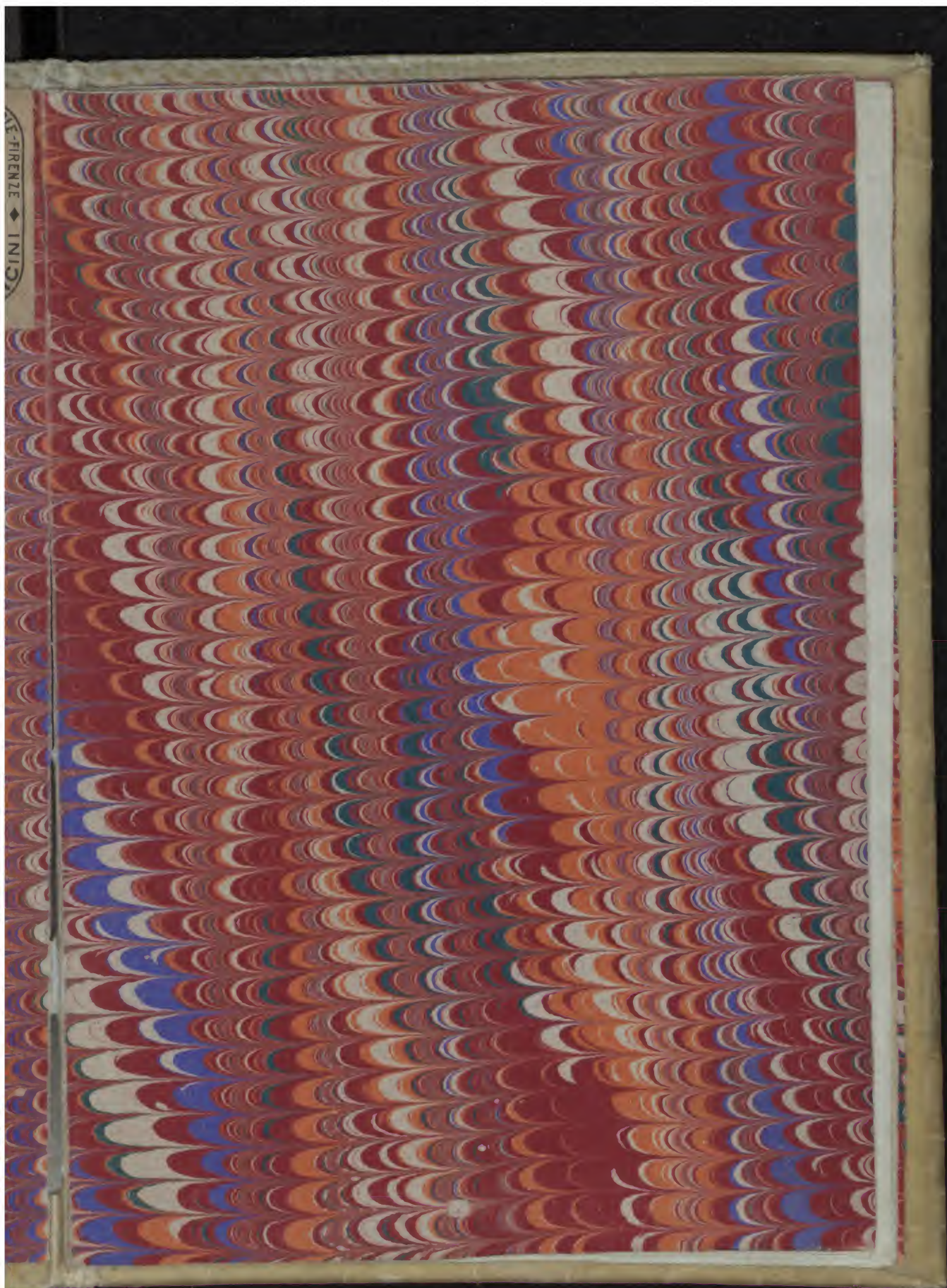
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.5.61

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.5.61

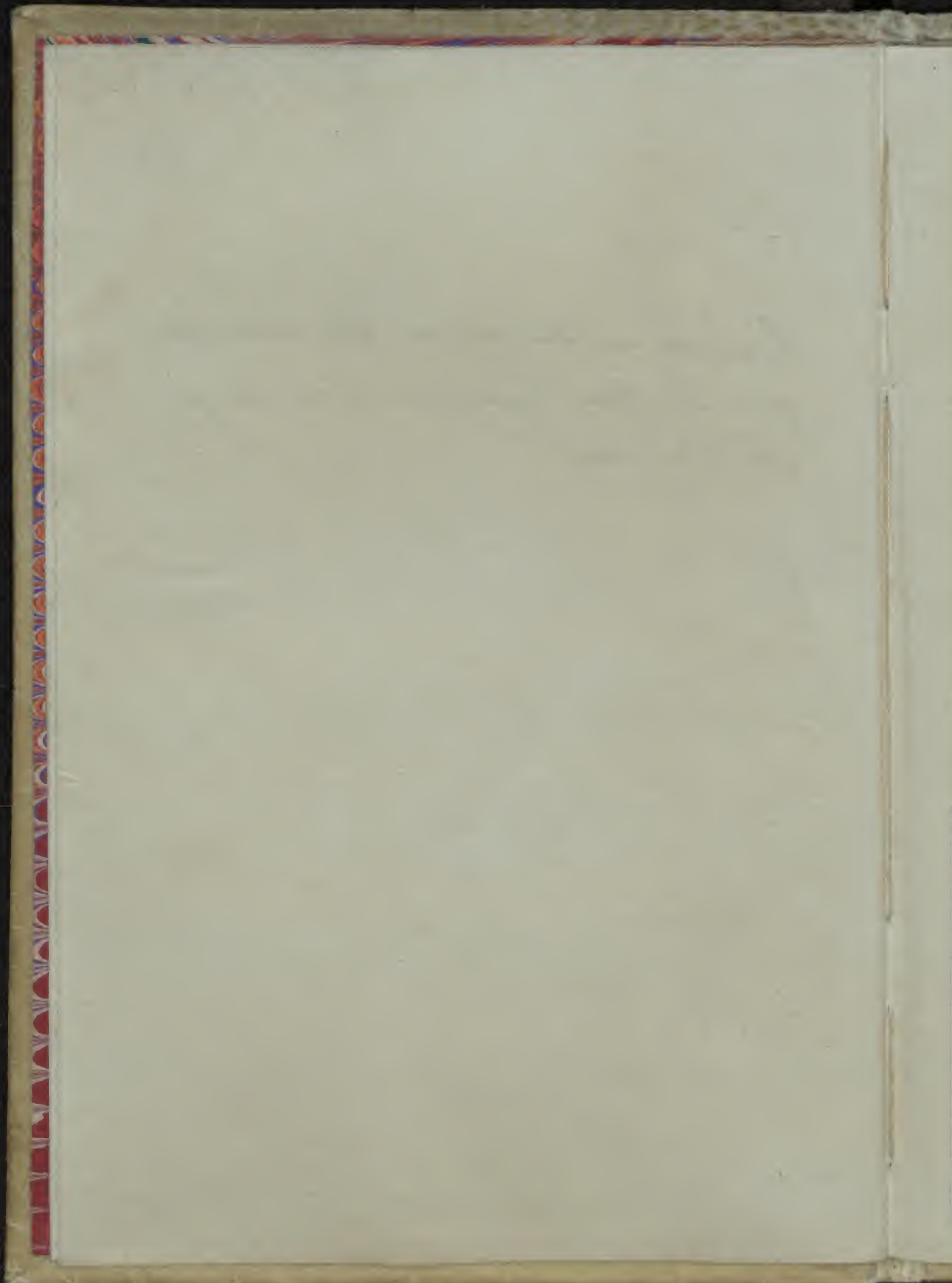
Ex Libris Joannis Nencini
1874

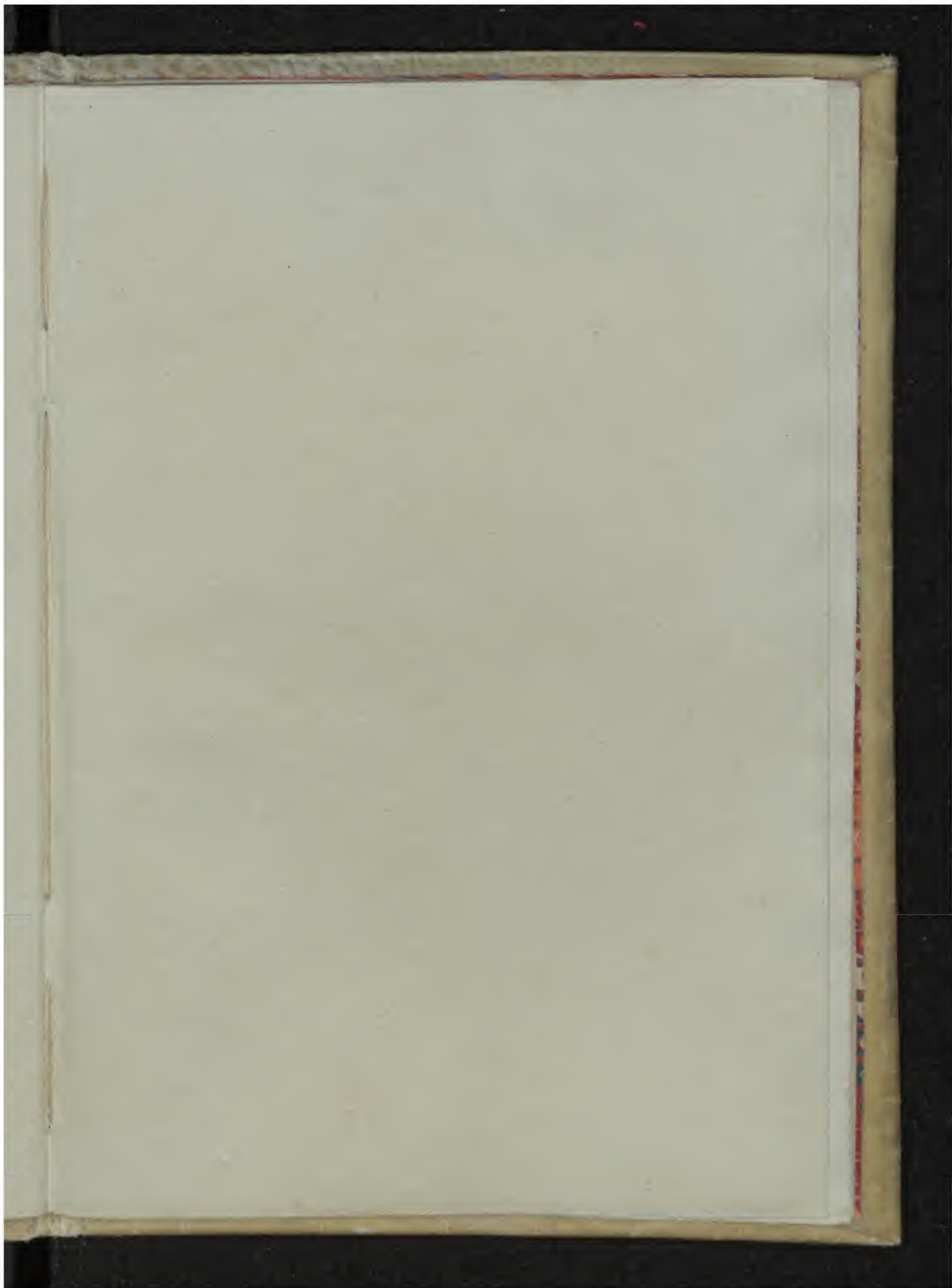

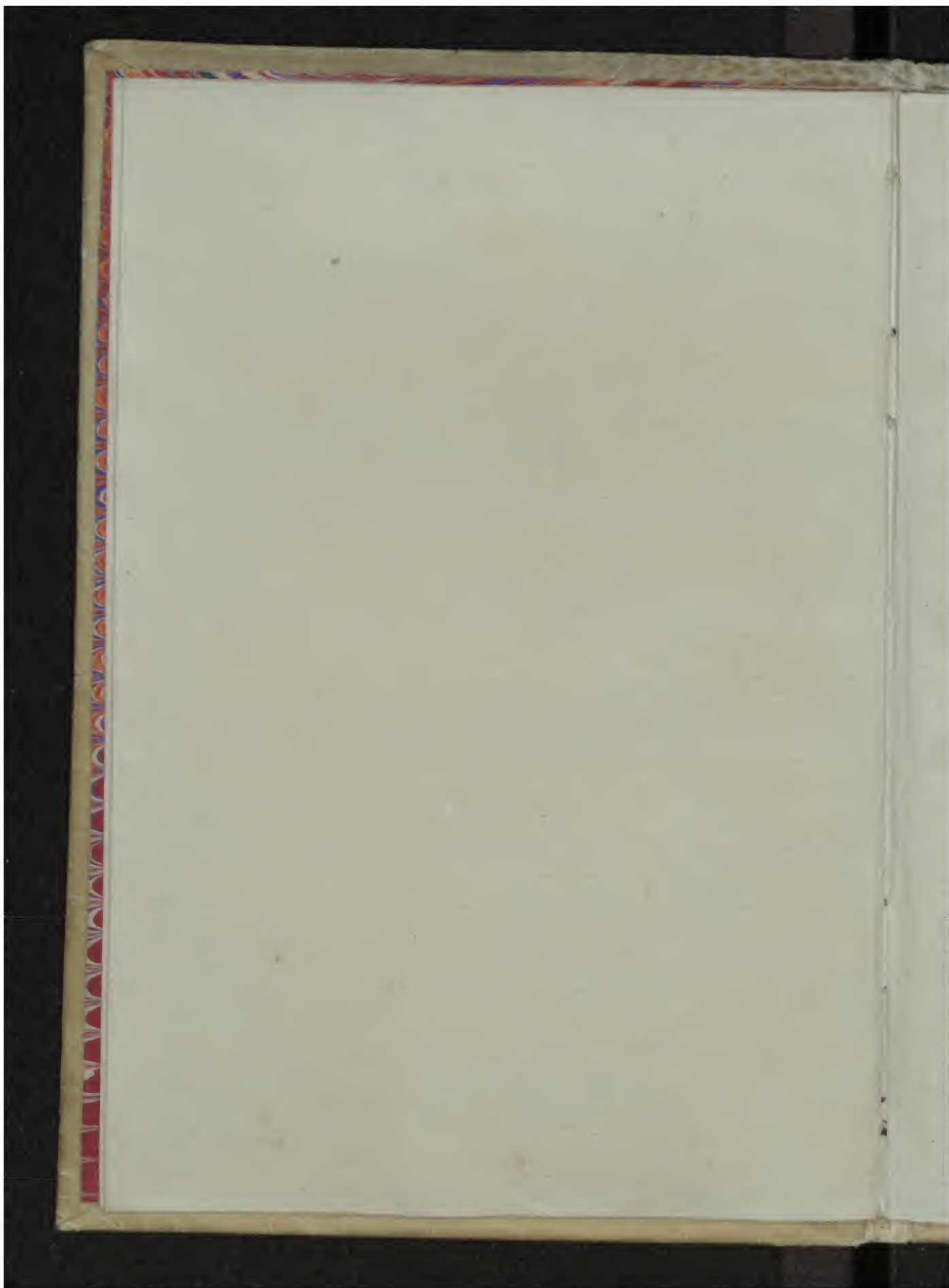
Ab. 2/2-

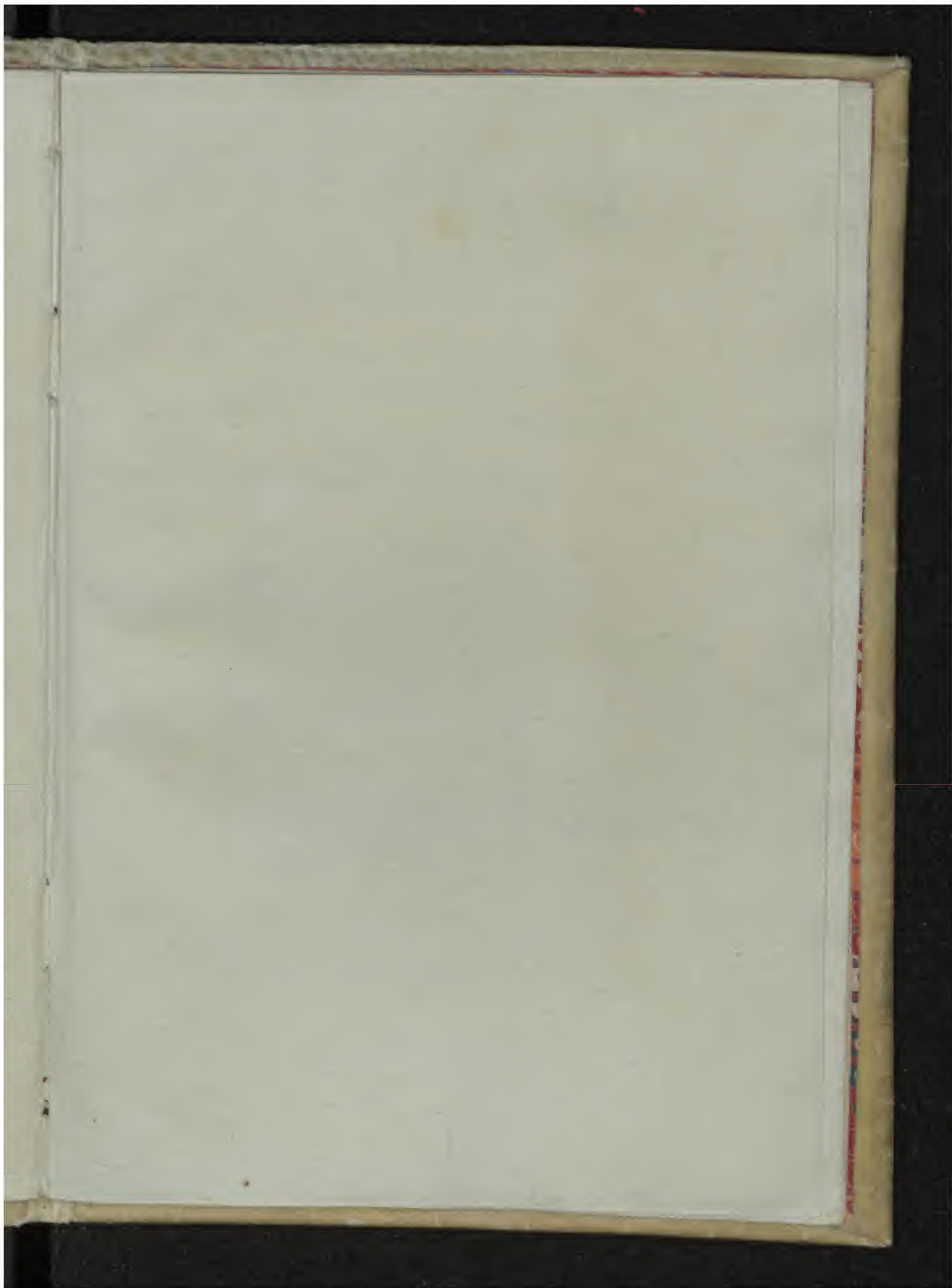
Ald. 1.5.

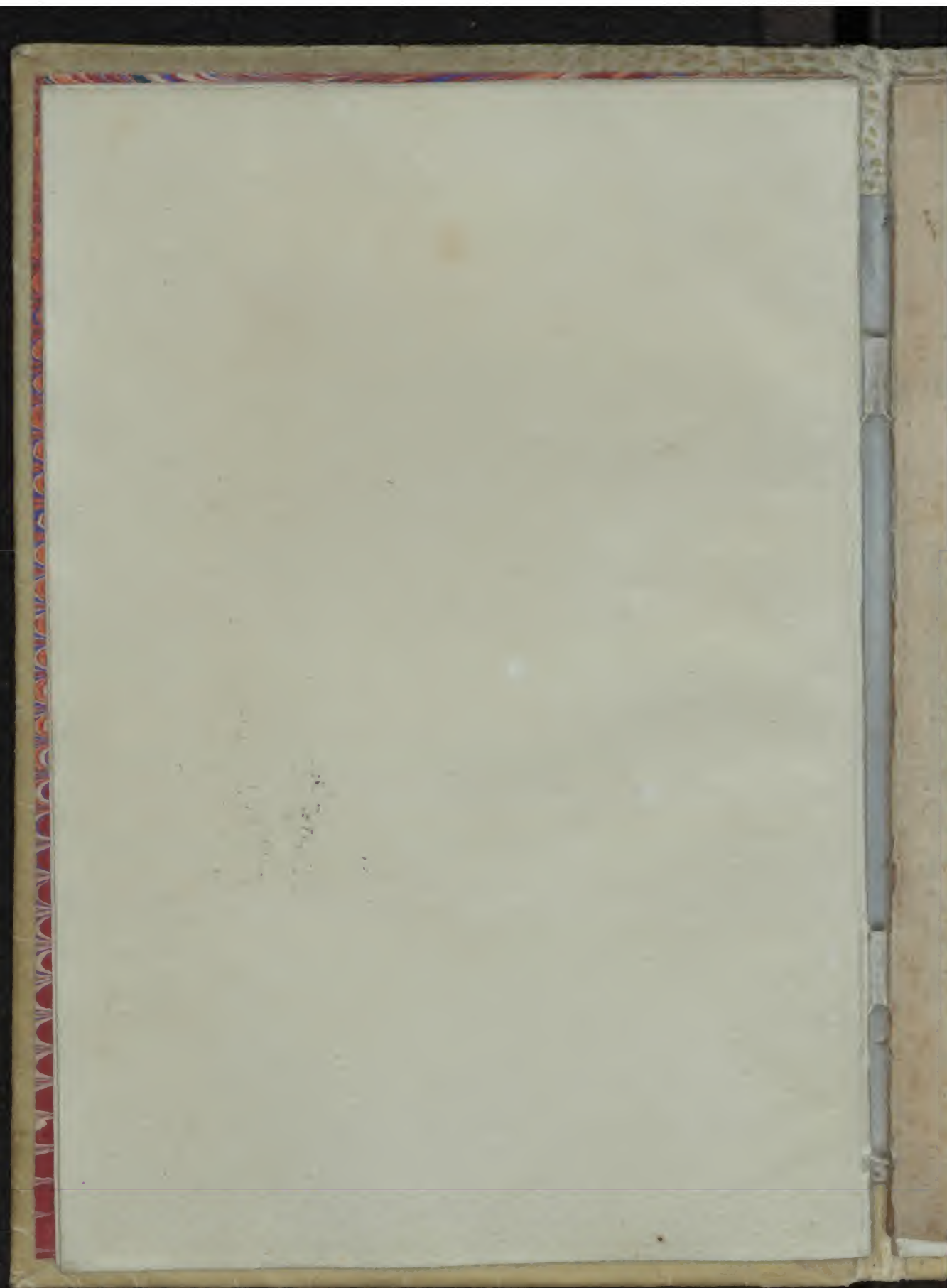
È questo uno dei più rari libri della Colle-
zione di Aldo. Venduto fino a fr 106. nel 1847
alla vendita hiebi,

ASINII
CORNELII.
GALLI
ELEGIA

Nunc primum e tenebris eruta
ab Aldo Manuccio.

Eiusdem
EPIGRAMMATA TRIA

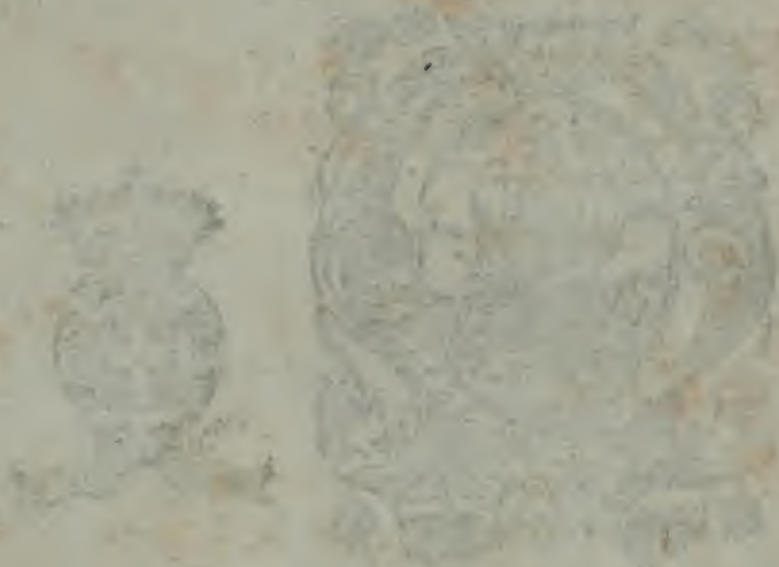

FLORENTIÆ,
Ex Typographia Georgij Marc'cotti 1582.
Superiorum permissu.

ASINII
CORNELII
GALLI
ELIGIA

Plauti pueri et pueri eorum
ad Albi Manuclio.

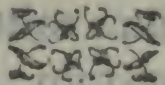
Ex libris
BIBLIOTHECAE TIBI

ELIGIA
ad Albi Manuclio
Ex libris

PER ILLVSTRI.VIRO
PAVLLO.AEMILIO.SANCTORIO
ALDVS.MANVCCIVS.S.

EST, cur Deo optimo
Maximo immortales
gratias agam, quod ita
euenerit, vt, quo tem-
pore Pisas ego profe-
ctus sum, eodem Tu fere, studiorum
Tuorum caussa, veneris. Quid enim
poterat magis esse e re mea, atque ad
eam dignitatem, cuius homines iure
studiosi sunt, magis pertinere, quam,
Te, talem virum, tot animi bonis orna

A 2 tum

tum, (de fortuna nihil dico: minima sit,
quæ tamen maxima alijs esset, Tibi mi-
nimam esse, certo affirmant, qui te pro-
be norunt) nō male prorsus de me opi-
nari? Habe igitur a me, quod meum
esse debet, obseruantia meæ testimo-
nium; exiguum illud quidem, sed ta-
men, quod me ingratum esse non si-
nat, donec maiora mittam. Quod
affirmo Tibi futurum, quanprimum
animum meum, Tibi addictum, mole-
stijs quibusdam relaxaro. quibus me
exsoluam, modo dux, & auspex, non
desit, qui, nisi sibi desit, deesse nullo
pacto potest.

Vale & me, vt amas, ama. ego Tibi
obseruantiam, quam debeo, semper præ-
stabo.

Pisis. Kal. Aprilis. CDDXXCIIIX.

CORNELIVS. Gallus, Asinij Pollionis filius, inter primos Elegiarum scriptores connumeratur. Tibullo, & Propertio, ut carminis suauitate non comparandus, ita exquisitissimam Græcorum imitatione sententiarum pondere, & beatissima præterea verborum copia, utroque maior, & splendidior. Virgiliū Maronē vnice dilexit: a quo Bucolico carmine bis laudatus est, & extremū quoque Georgicon in illius nomine principio apparuisse constat; verum, iussu Augusti, & partium odio, in Aristæi fabulam postea mutatum. Quæ in hac Elegia vitio temporis corrupta videbatur, ea intacta reliquimus. Cornelij Galli quæ exstant edita, Maximiani esse, qui quorū nostrorū memoria vixit, testatur Lilius Gregorius Gyraldus, de Poëtis. Librum ego scriptum habeo, in quo Galli Maximiani nomine ea leguntur.

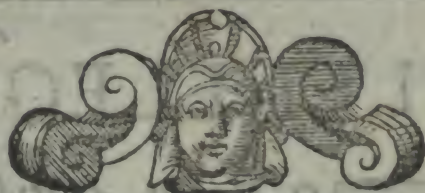
GALLI. ELEGIAE

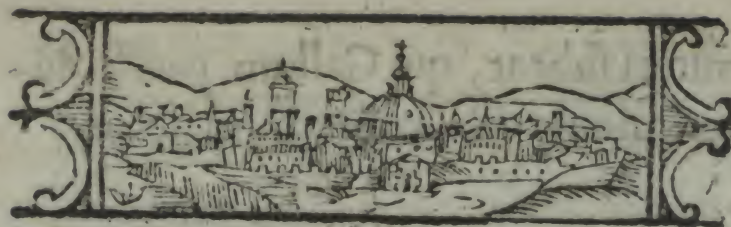
ARGVMENTVM.

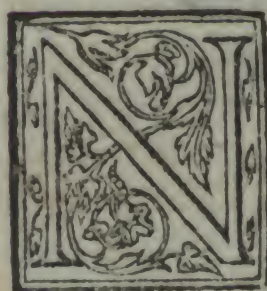
Militabat Gallus aduersus Parthos sub Ventidio, imperatore clarissimo. Certior vero factus de valetudine Lycoridos; quam in Vrbe reliquerat, hanc in castris Elegiam scripsit. in qua mirabiliter amantium affectus exprimit. creber est, sententijs non vulgaribus. magnifice assurgit, nec otiose digreditur. oratione præterea suauissima, & uere Romana, utitur. ita, ut Quintilianii iudicium
mi-

mirari subeat, qui Gallum paullo dū.
riusculum poetam interdum uocat.

GALLI. ELEGIA

*NON fuit Arfacidum tanti
expugnare Seleucen,
Italaq. Vltori signa referre
Ioui;
Vt desiderio nostri, curaque Ly
coris*

*Heu iaceat menses pene sepulta nouem.
Nec tantum morbus, quantum grauat ira pa-
rentis.*

*Sic premitur geminis Una puella malis.
A Equa tamen matris caussa est. cupit illa pa-
ternam,*

*Impleat Vt pulchra filia prole domum.
Quid, quod lena meos auertere tentat amores,
Portat & occulto grandia dona sinu?*

*Eri uenem laudas, qui munera misit ab alta
Indole*

Cano

Candida quod nulla lanugine vestiat ora;
Quod fluit ex toto verice flaua coma;
Quod cithara, cantusque, sciens. deinde horrida
bella,

Atque ingrata notat tempora militia.
Me quoque iam canis narrat splendere capilli,
Et quod vulnere tar-
dus eam.

Multa quoque affingit, meretur & omnia. fluxa
Quam vereor ne sit nostra puelle fide.

Femina natura varium, & mutabile semper:
Diligat, ambiguum est, oderit an ne magis.
Nil adeo medium

Et tantum constans in leuitate sua.
Filius Europa Minos, seu poneret arcum,
Sive comam premeret cosside, pulcher erat.

Non prius e muris pugnantem regia virgo
Viderat, ac dirus crimina suasit Amor.

Acer Amor deus est: Fetas domat ille leonae.
Excuset facinus vindice Scylla deo.

At, pius aeternam seruet ni Iuppiter urbem,
Scilicet occiderat virginis illa dolo.

Sic pereat patrias quicumque insanus in arces
Mente ruit, poenas ut scelerata dedit.

Obruta virgo iacet. seruat quoque nomina curris
illa,

Illa, triumphator Iuppiter vnde tonat.
 Quid loquor ah demens? roseæ nec flore iu-
 uentæ,
 Nec capitur missis lux mea muneribus.
 Non patris imperium, matris non æspæra iussa,
 Sollicitant. firmo pectore durat Amor.
 Non secus Aegæo moles obiecta fragori,
 Illa manet. frustra ventus, & vada, furit.
 Nec minus, ut vires paulatim colligit ignis,
 Purior accenso fomite flamma micat.
 Illa meos reditus spe non præsumit inani,
 Et fouet in tacito gaudia certa sinu.
 Me vocat absentem, me me susperat in vnum,
 Et de me noctes cogitat, atque dies.
 Quin etiam argento, puroq. intexitur auro,
 Altero iam castris parca lacerna meis.
 Illic bellantum iuuenum studiosa figuras,
 Atque audita leui proelia pingit acu.
 Pingit, & Euphratis currentes mollius undas,
 Victricesq. Aquilas sub duce Ventidio.
 Qui nunc Crassorum manes, direptaque signa
 Vindicat Augusti Caesaris auspiciis.
 Parthe tumens animis, & nostra clade superbe
 Hic quoque Romano stratus ab hoste iaces.
 At mea cum primis victrix apparet imago,
 Exi-

Exigit hoc pietas, & bene fidus amor.
Ipsa quoque exprimitur deiecto pallida vultu.
Stat lacrymans, & me pene uocare pures.
Quam bene, cum ferrum nondum prodiret in
auras,
Omnia pacis erāt, & sua cuique satis.
Dives erat, si quis, parui possessor agelli,
Seuerat ille pius, deinde coquebat olus.
Non locus inuidiæ, quamuis vicinus abunde
Et pecus, & mæsses, mustaque, haberet ager.
Liber Amor, nulli mulier suspecta marito.
Casta satis, norat si qua negare palam,
Tunc Venus spirabat dulciter
ignes,
Spiculaq. in siluis tuta vibrabat Amor.
Cur mihi non illis nasci mea vita diebus
Contigit? inuidit quis bona tanta deus?
O niueas lucas, o tempora dulcia. Vere
Aurea Saturni sæcla fuere senis.
Nunc ferrum erupit, rabiesq. asperrima ferri:
Nunc furor, & cades

*Forſan, & hic noſter tinget cruor hoſpitis arma,
Aut cadet unanimis frater ab enſe meo.
Quid mihi cum bello? pugnent, quibus inclita re
gna,
Aut quibus Marte petuntur
opes.*

*Nos alias pugnas aliis pugnemus in armis:
Inflet Amor lituos. & fera ſigna canat.
Forſis ad occaſum ni pugnem Solis ab ortu,
Detrahat gnauo protinus arma Venus,
Sin cadat ex votis, & res bene geſta feratur,
Ceſſerit e merito cara puella mihi.
Quam ſinu, cui baſia iungam,
Dum lateri vires, nec ſit amare pudor.
Tunc me vina iuuent nardo confuſa, roſiſque,
Sertaque, & unguentis ſordida facta coma.
Nec domina pudeat gremio captare ſoporem,
Surgere nec media iam veniente die.
Si quis amore vacans irriſerit, imprecor illi,
Ardeat, & quid ſit, diſcat, amare ſenex.
Sernus, & ut noſtros in caſſũ laudet amores,
Et ſapit hic, dicat, ſaucius igne nouo.
Heu male (crede mihi) ſi quis ſua gaudia differt,
Dum loquimur, nox eſt mortis, & umbra
ſubie.*

Epi.

Epigramma, sine titulo.

O Ccurrit cum mane mihi, ni purior ipsa
Luce nona exoreris, lux mea, dispeream.
Quod si nocte venis, iam vero ignoscite, Diui,
Talis ab occiduis Hesperus exit aquis.

De duabus Sororibus, meretriculis
ex Illyrio, Gentia, & Chloe,
que Romana castra
cum matre lēna
sequerentur.

matris amor, deliciūq, meū.

Ne vero inter vos odio certate sorores,
Verius alba magis vel minus atra cutis.
Hoc vnum certate, suos magis vrat amores,
Altera nonne oculis, altera nonne comis.
An ne coma ex auro flaua est tibi, Gentia? an
auri

Ex ipsa magis est bractea flaua coma?
E Beroniceo detonsum vertice crinem
Retulit esuriens Græcus in astra Conon:
Gentia rapta tibi fiat coma protinus astrum,
Et regat Illyricas certior vrsa rates.
Cum quatit, & caudam lunonius explicat ales,
Mille oculos gemmas, mille decenter habet.
huc illuc flectat

ocellos,
Hinc illinc videas currere mille faces.

In imaginem Puellæ.

*Sofrides, si, virgo faces iacularis ocellis,
Et tua nescio quo murmure labra sonant;
Cur non ora mihi iandudum in verba resoluis?*

F I N I S.

005266485

